

1. Constitution of Ukraine (2022, September, 19). In force on date of January, 1, 2020. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80#n4303>
2. Penal Code of Ukraine (2022, September, 19). In force on date of August, 19, 2022. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1129-15#n876>
3. The Labour Principles of the United Nations Global Compact: A Guide for Business (2008). International Labour Office. Geneva: ILO. 49 p.
4. Kolosov, I. V. (2022). IMPACT OF THE INTERNATIONAL LABOUR ORGANIZATION ACTS ON PUBLIC RELATIONS IN FIELD OF MEDICINE. International scientific conference “The role of legal science in establishing a new world order in wartime and post-war period” : conference proceedings, July 29–30, 2022. Riga, Latvia : Publishing House “Baltija Publishing”. 304 p.
5. Kolosov, I. (2022). Military’s medical cooperation between Poland and Ukraine: labour law features. Scientific monograph. Riga, Latvia : Publishing House “Baltija Publishing”. 268 p.

**РЕФОРМУВАННЯ ДЕРЖАВНОЇ
КРИМІНАЛЬНО-ВИКОНАВЧОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ:
ВИМОГИ СЬОГОДЕННЯ**

Лантінова О. К.

*кандидат юридичних наук,
начальник відділу Луганської обласної прокуратури
м. Київ, Україна*

Інститут Державної кримінально-виконавчої служби України (далі ДКВС України) є базовою платформою державно-управлінської реальності і публічного права в сфері виконання і відбування покарання. Детермінація ДКВС України складає собою політико-правові, конституційно-правові, кримінально-виконавчі та організаційно-управлінські механізми регулювання службово-правових відносин у сфері виконання покарань та пробації.

Відповідно, методологія розвитку ДКВС України представлена поліфункціональним підходом, що залежить від різних факторів, які впливають на її стан правового регулювання взаємовідносин держави і персоналу з виконання функцій та завдань держави.

Це позначається на існуванні такого фактору як стабільність механізмів регулювання діяльності інституту державної кримінально-виконавчої служби України: і чим більш стабільною є система владних відносин у державі, тим якіснішим та ефективнішим є інститут ДКВС України.

Україна як незалежна правава, демократична держава здійснила правове оформлення статусу державної кримінально-виконавчої служби лише у червні (23) 2005 року. До цього питання функціонування органів і установ з позиції суб'єктів виконання покарань немало ознак законодавчої системності оскільки всі вони регулювалися виключно Кримінально-виконавчим кодексом України.

Отож, починаючи з 2005 року зміст кримінально-виконавчих право-відносин набув законодавчої форми. З цього часу Закон України «Про Державну кримінально-виконавчу службу України» постійно перебуває у сфері змін і доповнень, а це говорить про його нестабільність і невпевненість персоналу органів і установ виконання покарань у завтрашній день.

До речі, Науковою школою «Інтелект» у 2022 році здійснено аналіз функціонування даного закону, завдяки чому було встановлено, що починаючи з 2006 року по 2022 рік в його зміст було внесено більше 25 змін і доповнень, найбільше з них припадає на 2014–2016 рр.

На жаль, як показує аналіз цих змін, вони суттєво не вплинули на докорінну зміну ролі і призначення ДКВС України та його персоналу в сфері виконання покарань. Серед нових викликів реформування даної служби варто виділити:

- відхід від «похідного» політичне призначення на посади керівника служби;
- відсутність прозорої системи призначення на посади керівників органів і установ виконання покарань виключно на конкурсній основі;
- зміна функціональних якостей персоналу органів і установ виконання покарань та підходів щодо їх професійних компетентностей;
- запровадження нової системи підготовки та перепідготовки персоналу ДКВС України;
- наділення органів і установ виконання покарань управлінською самостійністю у відносинах з керівником ДКВС України (на даний час Міністром юстиції України як суб'єктом призначення) тощо.

Водночас наукова школа «Інтелект» розробила критерії вимірювання стану справ в діяльності ДКВС України за шкалою від 0 до 5 балів, і дійшла таких висновків:

- інституційна та правава база функціонування ДКВС України створена ще у 2005 році, за 17 років хоча і зазнала суттєвих змін її можна оцінити за шкалою 5 балів;
- впровадження та моніторинг державної політики у сфері виконання покарань оцінюється за шкалою 4 бала;

- утім низка вимірювальних індикаторів отримали доволі низькі оцінки, зокрема:
 - призначення голови служби по політичним мотивам 0 балів;
 - призначення керівників органів і установ виконання покарань без відповідного прозорого конкурсу 1 бал;
 - професійне управління органами і установами виконання покарань, починаючи з 2016 року – 0 балів;
 - наявність дієвої кадрової бази даних щодо резерву на заміщення посад – 2 бала;
 - корупційні ризики, доброчесність персоналу установ виконання покарань – 2 бала;
 - ефективність підготовки та перепідготовки персоналу для ДКВС України – 3 бала;
 - справедливість і конкурентоспроможність системи оплати праці персоналу органів і установ виконання покарань – 1 бал.

Отже наведені оцінки окремих параметрів функціонування ДКВС України свідчить про необхідність виправлення законодавцем недоліків правового регулювання функціонування ДКВС України.

Насамкінець, на жаль, Україна так і не сформувала власної моделі ДКВС України, а запозичення різних за сутністю ідей виконання покарань із законодавства зарубіжних країн кардинально не змінило стану справ у діяльності ДКВС України.

Література:

1. Про Державну кримінально-виконавчу службу України: Закон України від 23.06.2005 р. № 2713-15. *Відомості Верховної Ради України*. 2005. № 30. Ст. 409.
2. Про схвалення Концепції реформування (розвитку) пенітенціарної системи України: розпорядження Кабінету Міністрів України від 13.09.2017 р. № 654-р. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/654-2017-%D1%80> (дата звернення: 10.08.2022).

THE IMPACT OF THE PENITENTIARY SUBCULTURE ON THE LIBERALIZATION THE CRIMINAL PENAL SYSTEM OF UKRAINE

Marchuk V.

*Chairman of the Chernivtsi Court of Appeal, Candidate of Science in law
Chernivtsi, Ukraine*